

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

65. vuosikerta

3. lokakuuta 2022

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2022/C 380/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2022/C 380/02 Asia C-365/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 7.6.2022 – IT v. Belgian valtio 2

2022/C 380/03 Asia C-422/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Najwyższy (Puola) on esittänyt 22.6.2022 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu v. TE 2

2022/C 380/04 Asia C-433/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 30.6.2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira v. HPA – Construções SA 3

2022/C 380/05 Asia C-442/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny, Puola) on esittänyt 5.7.2022– P. Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie 3

2022/C 380/06 Asia C-451/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 7.7.2022 – RTL Nederland BV ja RTL Nieuws BV; Muu osapuoli: Minister van Infrastructuur en Waterstaat 4

2022/C 380/07 Asia C-463/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht München (Saksa) on esittänyt 12.7.2022 – DP v. BMW Bank GmbH 5

2022/C 380/08	Asia C-484/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.7.2022– Saksan liittotasavalta v. GS, edustajinaan vanhemmat	5
2022/C 380/09	Asia C-535/22 P: Valitus, jonka Aeris Invest Sàrl on tehnyt 9.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-628/17, Aeris Invest v. komissio ja SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta	6
Unionin yleinen tuomioistuin		
2022/C 380/10	Asia T-396/22: Kanne 28.6.2022 – Landesbank Baden-Württemberg v. SRB	8
2022/C 380/11	Asia T-397/22: Kanne 28.6.2022 – Bayerische Landesbank v. SRB	9
2022/C 380/12	Asia T-398/22: Kanne 28.6.2022 – Deutsche Bank v. SRB	10
2022/C 380/13	Asia T-399/22: Kanne 28.6.2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale v. SRB	11
2022/C 380/14	Asia T-400/22: Kanne 28.6.2022 – Berlin Hyp v. SRB	13
2022/C 380/15	Asia T-401/22: Kanne 29.6.2022 – DVB Bank v. SRB	13
2022/C 380/16	Asia T-402/22: Kanne 29.6.2022 – DZ Hyp v. SRB	14
2022/C 380/17	Asia T-403/22: Kanne 29.6.2022 – DZ Bank v. SRB	14
2022/C 380/18	Asia T-404/22: Kanne 29.6.2022 – Deutsche Kreditbank v. SRB	15
2022/C 380/19	Asia T-442/22: Kanne 12.7.2022 – PU v. Euroopan syyttäjänvirasto	16
2022/C 380/20	Asia T-443/22: Kanne 12.7.2022 – PV v. Euroopan syyttäjänvirasto	17
2022/C 380/21	Asia T-448/22: Kanne 20.7.2022 – PW v. EUH	18
2022/C 380/22	Asia T-449/22: Kanne 20.7.2022 – Evonik Operations v. komissio	18
2022/C 380/23	Asia T-484/22: Kanne 8.8.2022 – QN v. eu-LISA	19
2022/C 380/24	Asia T-485/22: Kanne 2.8.2022 – Ruotsi v. komissio	20
2022/C 380/25	Asia T-491/22: Kanne 8.8.2022 – Zitro International v. EUIPO – e-gaming (hymynaama, jolla on silinterihattu)	21
2022/C 380/26	Asia T-493/22: Kanne 10.8.2022 – Cecoforma ja Sopexa v. REA	22
2022/C 380/27	Asia T-495/22: Kanne 11.8.2022 – UGA Nutraceuticals v. EUIPO – BASF (OMEGOR)	22
2022/C 380/28	Asia T-496/22: Kanne 11.8.2022 – UGA Nutraceuticals v. EUIPO – BASF (OMEGOR VITALITY)	23
2022/C 380/29	Asia T-504/22: Kanne 18.8.2022 – Levantur v. EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS)	24
2022/C 380/30	Asia T-505/22: Kanne 18.8.2022 – Levantur v. EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (LUXURY BAHIA PRINCIPE FANTASIA Don Pablo Collection)	25
2022/C 380/31	Asia T-510/22: Kanne 22.8.2022 – Sastela v. EUIPO – Zenergo (Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO)	25
2022/C 380/32	Asia T-514/22: Kanne 24.8.2022 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	26

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2022/C 380/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 368, 26.9.2022

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 359, 19.9.2022

EUVL C 340, 5.9.2022

EUVL C 326, 29.8.2022

EUVL C 318, 22.8.2022

EUVL C 311, 16.8.2022

EUVL C 303, 8.8.2022

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 7.6.2022 – IT v. Belgian valtio

(Asia C-365/22)

(2022/C 380/02)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IT

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 311 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että käytettyjä ajoneuvoja ja autonromuja myyvän yrityksen kyseisen direktiivin 314 artiklassa tarkoitetuilta henkilöiltä ostamat romuajoneuvot, jotka on tarkoitettu myytäväksi "varaosina" siten, että näitä osia ei ole ensin purettu ajoneuvosta, ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja käytettyjä tavaroita?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Najwyższy (Puola) on esittänyt 22.6.2022 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu v. TE

(Asia C-422/22)

(2022/C 380/03)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Kassaatiovalittaja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu

Vastapuoli: TE

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko sellainen jäsenvaltion laitos, joka on antanut A1-lomakkeen ja joka viran puolesta ilman asianomaisen jäsenvaltion pyyntöä aikoo peruuttaa/kumota tai mitätöidä annetun lomakkeen, velvollinen toteuttamaan sopimista koskevan menettelyn toisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen kanssa vastaavin periaattein, joita sovelletaan asetuksen N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009⁽¹⁾ – – 6 ja 16 artiklan perusteella?
2. Onko sopimista koskeva menettely toteutettava ennen annetun lomakkeen peruuttamista/kumoamista tai mitätöimistä, vai onko kyseinen peruuttaminen/kumoaminen tai mitätöiminen luonteeltaan alustava, väliaikainen (16 artiklan 2 kohta) ja tulee lopulliseksi siinä tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltion laitos ei esitä varauksia tai erilaista näkemystään tässä kysymyksessä?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 284, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 30.6.2022 –
Autoridade Tributária e Aduaneira v. HPA – Construções SA**

(Asia C-433/22)

(2022/C 380/04)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vastapuoli: HPA – Construções SA

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ liitteessä IV oleva 2 kohta esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan alennettua arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan rakennusurakoihin, joiden tarkoituksena on sellaisten yksityisasuntojen uudistaminen ja korjaus, joissa asutaan näiden toimenpiteiden toteuttamisajankohtana?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny, Puola) on esittänyt 5.7.2022–
P. Sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie**

(Asia C-442/22)

(2022/C 380/05)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: P. Sp. z o.o.

Vastapuoli: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 203 artiklaa – – tulkittava siten, että tilanteessa, jossa arvonlisäverovelvollisen työntekijä on laatinut kyseisen verovelvollisen tietämättä tai ilman hänen suostumustaan virheellisen laskun, jossa mainitaan arvonlisävero, ja jossa työntekijä on maininnut/ilmoittanut työnantajan tiedot verovelvollisen tietoina, on henkilönä, joka mainitsee arvonlisäveroveron laskussa ja joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron, pidettävä:
 - arvonlisäverovelvollista, jonka tietoja on käytetty lainvastaisesti laskun sisällössä, vaiko
 - työntekijää, joka on lainvastaisesti maininnut arvonlisäveron laskussa, ja käyttänyt arvonlisäverovelvollisen toimijan tietoja?
- 2) Onko sen vastauksen kannalta, ketä pidetään neuvoston direktiivin 2006/112/EY 203 artiklassa tarkoitettuna henkilönä, joka mainitsee arvonlisäveron laskussa, ja joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron 1 kohdan kaltaisissa olosuhteissa, olennaista se, voidaanko sellaista arvonlisäverovelvollista, jonka palveluksessa on työntekijä, joka on ilmoittanut lainvastaisesti arvonlisäveron sisältävässä laskussa sen verovelvollisen tiedot, jonka palveluksessa hän on, moittia siitä, että hän ei ole noudattanut asianmukaista huolellisuutta työntekijän valvonnassa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 7.7.2022 – RTL Nederland BV ja RTL Nieuws BV; Muu osapuoli: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

(Asia C-451/22)

(2022/C 380/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: RTL Nederland BV ja RTL Nieuws BV

Muu osapuoli: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mitä on ymmärrettävä poikkeama-asetuksen⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla ”poikkeamatiedoilla” ja ”asianmukaisella luottamuksellisuudella” Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeus-sopimuksen 10 artiklassa vahvistetun sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta koskevan oikeuden valossa?
- 2) Onko poikkeama-asetuksen 15 artiklan 1 kohtaa, luettuna perusoikeuskirjan 11 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeus-sopimuksen 10 artiklassa vahvistetun sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta koskevan oikeuden valossa, tulkittava siten, että se on yhteensopiva pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen säännön kanssa, jonka perusteella mitään tietoja ilmoitetuista poikkeamista ei saa julkistaa?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko toimivaltaisella kansallisella viranomaisella oikeus soveltaa julkistamista koskevaa yleistä kansallista järjestelmää, jonka perusteella tietoja ei anneta, siltä osin kuin niiden antamisella on pienempi painoarvo kuin eduilla, jotka liittyvät esimerkiksi suhteisiin muihin valtioihin ja kansainvälisiin järjestöihin, hallintoviranomaisten suorittamaan tarkastukseen, seurantaan ja valvontaan, yksityiselämän kunnioittamiseen sekä luonnollisten ja oikeushenkilöiden suhteettoman edun ja haitan estämiseen?

- 4) Onko julkistamista koskevaa kansallista järjestelmää sovellettaessa merkitystä sillä, sisältyvätkö kyseiset tiedot kansalliseen tietokantaan vai onko kyse muissa, esimerkiksi toimintaperiaatteita koskevissa asiakirjoissa oleviin ilmoituksiin sisältyvistä tai niitä koskevista tiedoista?

(¹) Poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY, komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 376/2014 (EUVL 2014, L 122, s. 18).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht München (Saksa) on esittänyt 12.7.2022 – DP v. BMW Bank GmbH

(Asia C-463/22)

(2022/C 380/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DP

Vastaaja: BMW Bank GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko kyseessä direktiivin 2002/65/EY (¹) 2 artiklan a alakohdassa ja direktiivin 2011/83/EU (²) 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettu etäsopimus myös silloin, kun sopimusneuvotteluissa oli henkilökohtainen yhteys vain luotonvälittäjään, joka valmistelee elinkeinonharjoittajan puolesta liiketoimia kuluttajan kanssa mutta jolla itsellään ei ole toimivaltaa tehdä kyseisiä sopimuksia?
2. Onko kyseessä direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 8 ja 9 alakohdassa tarkoitettu muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, jos sopimusneuvottelut käydään sellaisen luotonvälittäjän toimitiloissa, joka valmistelee elinkeinonharjoittajan puolesta kauppoja kuluttajien kanssa mutta jolla itsellään ei ole toimivaltaa tehdä kyseisiä sopimuksia?
3. Ovatko kuluttajan kanssa tehtävät moottoriajoneuvojen kilometriperusteiset leasingsopimukset direktiivin 2002/65/EY 2 artiklan b alakohdassa, joka on toistettu direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 12 alakohdassa, tarkoitettuja rahoituspalveluja koskevia sopimuksia?

(¹) Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (EYVL 2002, L 271, s. 16).

(²) Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 20.7.2022– Saksan liittotasavalta v. GS, edustajinaan vanhemmat

(Asia C-484/22)

(2022/C 380/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Saksan liittotasavalta

Revision-menettelyn vastapuoli: GS, edustajinaan vanhemmat

Muu osapuoli: Liittovaltion edustaja Bundesverwaltungsgerichtissä

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 5 artiklan a ja b alakohtaa tulkittava siten, että säännös on poikkeuksetta esteenä sille, että alaikäiselle kolmannen maan kansalaiselle annetaan hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa hylkäämisen yhteydessä palauttamispäätös, jossa hänelle asetetaan päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta alkava 30 päivän määräaika maasta poistumiselle, jos oikeudellisista syistä kumpaakaan lapsen vanhempaa ei voida toistaiseksi palauttaa johonkin direktiivin 2008/115/EY 3 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettuun maahan, ja tästä seuraa, että myöskään alaikäisen ei voida edellyttää poistuvan jäsenvaltiosta, kun otetaan huomioon hänen perhesuhteidensa suoja (perusoikeuskirjan⁽²⁾ 7 artikla ja 24 artiklan 2 kohta sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla), vai riittääkö, että direktiivin 2008/115/EY 5 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut lapsen etu ja perhesuhteet otetaan huomioon kansallisen lain säännöksen perusteella palauttamispäätöksen tekemisen jälkeen lykkäämällä maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanoa?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

Valitus, jonka Aeris Invest Sàrl on tehnyt 9.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-628/17, Aeris Invest v. komissio ja SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Aeris Invest Sàrl (edustajat: asianajajat R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos ja M. Varela Suárez))

Muut osapuolet: Euroopan komissio, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB), Espanjan kuningaskunta, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Banco Santander, S.A.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- (i) ensisijaisesti kumoo unionin yleisen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston 1.6.2022 antaman tuomion Aeris Invest v. komissio ja SRB (T-628/17, EU:T:2022:315), ja tämän seurauksena

— kumoo Banco Popular Español, S.A:ta koskevasta kriisinratkaisumääräyksestä 7.6.2017 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätöksen SRB/EES/2017/08

— kumoo Banco Popular Español, S.A:ta koskevan kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisestä 7.6.2017 tehdyn komission päätöksen (EU) 2017/1246

— toteaa SEUT 277 artiklan mukaisesti, että asetuksen 806/2014⁽¹⁾ 15 ja 22 artiklaa ei voida soveltaa

- (ii) velvoittaa Euroopan komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

(iii) toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle ja toteaa, että oikeudenkäyntikuluista annetaan ratkaisu myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksenalaisen tuomion kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kahdeksaan valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklaa ja Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen (jäljempänä SEUT) 296 artiklaa siltä osin kuin siinä todetaan, että kriisinratkaisupäätöksen perustelut ovat riittävät eivätkä ne ole ristiriitaiset.

Toinen valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan perusoikeuskirjan 47 artiklaa, koska siinä (i) todetaan, että kantaja on kolmas osapuoli, (ii) oikeutetaan kriisinratkaisupäätöksen 1 ja 2 kohdan luottamuksellisuus, (iii) todetaan, että perustelut voidaan paljastaa kriisinratkaisupäätöksen tultua riitautetuksi, ja (iv) todetaan, että kriisinratkaisupäätöksen koko teksti ei ole merkityksellinen riidan ratkaisemiseksi.

Kolmas valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen 806/2014 (jäljempänä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus) 18 artiklaa, huolellisuusvelvoitetta ja SEUT 296 artiklaa, koska huomioon ei otettu merkityksellisiä seikkoja, ja oli olemassa vaihtoehtoisia ratkaisuja.

Neljäs valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisessa tuomiossa tehdään oikeudellinen virhe, kun sinä sovelletaan kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 14 ja 20 artiklaa, huolellisuusvelvoitetta ja SEUT 296 artiklaa, koska (i) kilpailu- ja avoimuusperiaatteet velvoittavat maksimoimaan myyntihinnan, (ii) menettely ei täytä asetettuja vaatimuksia, ja (iii) joka tapauksessa yleisellä edulla ei voida oikeuttaa kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 14 artiklan rikkomista.

Viides valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan huolenpitovelvoitetta, perusoikeuskirjan 17 artiklaa, kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen 14 artiklaa ja puolustautumisoikeuksia, koska (i) valittaja ei voinut varmentua siitä, täyttyivätkö kriisinratkaisun tavoitteet, koska tavoitteet olivat luottamuksellisia, (ii) yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ei valmistellut asiaa asianmukaisesti, ja (iii) kriisinratkaisu oli suhteeton, koska kyseinen elin oli maksukykyinen.

Kuudes valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan perusoikeuskirjan 47 artiklaa, perusoikeuskirjan 6 artiklaa ja kontradiktorista periaatetta, siltä osin kuin (i) unionin yleisen tuomioistuimen 12.5.2021 pyytämiä asiakirjoja ei luovutettu valittajalle, (ii) siltä evättiin puolustautumisoikeuden käytön edellyttämä todistusaineisto, eikä (iii) valittaja voinut saada tietoonsa asiakirjoja, joihin vastapuolten väitteet perustuvat eikä keskustella niistä.

Seitsemäs valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla loukataan omistusoikeutta, siltä osin kuin siinä hylätään valittajan lainvastaisuusväite, koska (i) kyseessä on puuttuminen omistusoikeuteen, (ii) maksukykyisen pankin pääoman alaskirjaus on vastoin välttämättömyyden vaatimusta ja mielivaltaisuuden kieltoa, (iii) maksukykyisen pankin velan ja pääoman alaskirjaus on suhteetonta, eikä (iv) kyseessä ole riittävä hyvitys.

Kahdeksas valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan perusoikeuskirjan 17 ja 52 artiklaa sekä SEU 5 artiklan 4 kohtaa, koska (i) puututtaessa omistusoikeuteen ei ole arvioitu, mitä menettelyä noudatettiin tai oliko toimenpide mielivaltainen, eikä (ii) kyseessä ole riittävä hyvitys.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 28.6.2022 – Landesbank Baden-Württemberg v. SRB

(Asia T-396/22)

(2022/C 380/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkolistien vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) No 806/2014⁽¹⁾ 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, koska sitä ei ole laadittu kantajan kanssa käytettävällä virallisella kielellä eli saksaksi.
2. Toinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
3. Kolmas kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, koska vastaaja on määrittänyt vuotuisen tavoitetason virheellisesti; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
4. Neljäs kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽³⁾ 7 artiklan 4 kohdan toinen virke rikkoo ylemmätasoisia oikeutta, sillä siinä sallitaan laitosten suojajärjestelmän (Institutional Protection Scheme; jäljempänä IPS) jäsenten välinen epäasianmukainen ja suhteellisuusperiaatteen vastainen erottelu ja IPS-indikaattorin suhteuttaminen.

5. Viides kanneperuste: päätöksellä rikotaan muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 113 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, koska siinä sovelletaan kantajaan suhteutettua kerrointa IPS-indikaattorin osalta. Laitosten eriyttäminen IPS-indikaattorin tason perusteella on IPS:n laajan suojusvaikutuksen vuoksi järjestelmänvastaista ja mielivaltaista.
6. Kuudes kanneperuste: delegoidun asetuksen 6, 7 ja 9 artiklalla sekä liitteellä I rikotaan ylemmätasoisista oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.
7. Seitsemäs kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeino-
nharjoittamisen vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan riskiprofiilia, joka on keskimääräistä parempi.
8. Kahdeksas kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
9. Yhdeksäs kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU (†) 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

(*) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismiin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

(†) Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu asetusta N:o 1 (EYVL 1958 17, s. 385).

(‡) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetusta (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

(§) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o No 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1).

(§) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 28.6.2022 – Bayerische Landesbank v. SRB

(Asia T-397/22)

(2022/C 380/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bayerische Landesbank (München, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkaisurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakollisten vakausmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB esitetyt kanneperusteet.

Kanne 28.6.2022 – Deutsche Bank v. SRB

(Asia T-398/22)

(2022/C 380/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkaisurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkolisten vakaussuorituslaskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
2. Toinen kanneperuste: päätöksellä rikotaan neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81⁽¹⁾ 4 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽²⁾ (jäljempänä SRM-asetus) 69 artiklan 1 kohdan kanssa, sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, vastaaja määrittä vuosittaiseksi tavoitetasoksi vuodelle 2022 14 253 573 821,46 euroa; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
3. Kolmas kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽³⁾ 6, 7 ja 9 artiklalla sekä liitteellä I rikotaan ylemmätasoisista oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.

4. Neljäs kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeinonharjoittamisen vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan erittäin suurta tappioiden sietokykyä ja näin ollen selvästi alemmaa riskiä yhteisen kriisintarkaisurahaston käyttämiseen, mikäli kantaja purettaisiin.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
6. kuudes kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU⁽⁴⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

-
- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisintarkaisurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).
- (²) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismiin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).
- (³) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetys (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).
- (⁴) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 28.6.2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale v. SRB

(Asia T-399/22)

(2022/C 380/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkaisurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) No 806/2014⁽¹⁾ 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, koska sitä ei ole laadittu kantajan kanssa käytettävällä virallisella kielellä eli saksaksi.
2. Toinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
3. Kolmas kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, koska vastaaja on määrittänyt vuotuisen tavoitetason virheellisesti; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
4. Neljäs kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽³⁾ 7 artiklan 4 kohdan toinen virke rikkoo ylemmätasoisia oikeutta, sillä siinä sallitaan laitosten suojajärjestelmän (Institutional Protection Scheme; jäljempänä IPS) jäsenten välinen epäasianmukainen ja suhteellisuusperiaatteen vastainen erottelu ja IPS-indikaattorin suhteuttaminen.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä rikotaan muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽⁴⁾ 113 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, koska siinä sovelletaan kantajaan suhteutettua kerrointa IPS-indikaattorin osalta. Laitosten eriyttäminen IPS-indikaattorin tason perusteella on IPS:n laajan suojausvaikutuksen vuoksi järjestelmänvastaista ja mielivaltaista.
6. Kuudes kanneperuste: delegoidun asetuksen 6, 7 ja 9 artiklalla sekä liitteellä I rikotaan ylemmätasoisia oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.
7. Seitsemäs kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeino-ohjelmien vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan riskiprofiilia, jolle on ominaista tuplavakuudet Sparkassen-Finanzgruppen ja Reservefonds Hessen-Thüringenin IPS:n kautta.
8. Kahdeksas kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
9. Yhdeksäs kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU⁽⁵⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu asetus N:o 1 (EYVL 1958 17, s. 385).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1).

⁽⁵⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailusäädöksistä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 28.6.2022 – Berlin Hyp v. SRB

(Asia T-400/22)

(2022/C 380/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Berlin Hyp AG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkaisuineuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkaisuineuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkaisuineuvoston vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB esitetyt kanneperusteet.

Kanne 29.6.2022 – DVB Bank v. SRB

(Asia T-401/22)

(2022/C 380/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: DVB Bank SE (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkaisuineuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkaisuineuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkaisuineuvoston vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB esitetyt kanneperusteet.

Kanne 29.6.2022 – DZ Hyp v. SRB

(Asia T-402/22)

(2022/C 380/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: DZ Hyp AG (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakollisten vakauseräsuojien laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 29.6.2022 – DZ Bank v. SRB

(Asia T-403/22)

(2022/C 380/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 29.6.2022 – Deutsche Kreditbank v. SRB

(Asia T-404/22)

(2022/C 380/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Kreditbank AG (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa yhteisen kriisintarkkailuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkkailurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakuusmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteeseen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) No 806/2014⁽¹⁾ 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, koska sitä ei ole laadittu kantajan kanssa käytettävällä virallisella kielellä eli saksaksi.

2. Toinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
3. Kolmas kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, koska vastaaja on määrittänyt vuotuisen tavoitetason virheellisesti; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
4. Neljäs kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6, 7 ja 9 artiklalla sekä sen liitteellä I rikotaan ylemmätasoisia oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeinonharjoittamisen vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan riskiprofilia, joka on keskiarvoa parempi.
6. Kuudes kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
7. Seitsemäs kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU⁽³⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

(²) Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu asetus N:o 1 (EYVL 1958 17, s. 385).

(³) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 12.7.2022 – PU v. Euroopan syyttäjänvirasto

(Asia T-442/22)

(2022/C 380/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: PU (edustaja: asianajaja P. Yatagantzidis)

Vastaaja: Euroopan syyttäjänvirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaiset päätökset, joita ovat a) vastaajan kollegion 23.3.2022 tekemä päätös 015/2022, jolla hylätään 3.12.2021 tehty valitus vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemästä päätöksestä 090/2021, b) vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemä päätös 090/2021, c) vastaajan kollegion 30.5.2022 tekemä päätös 021/2022 ja d) kaikki muut vastaajan elinten liitännäiset toimet tai laiminlyönnit

- velvoittamaan vastaajan maksamaan yhteensä 100 000 summan korvauksena kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu menettelyllisiin virheisiin:

- puolueettomuusperiaatteen loukkaaminen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen sen menettelyn osalta, jota on noudatettava arvioitaessa ylimmän tuomarineuvoston ehdottamia ehdokkaita, Euroopan syyttäjien valintamenettelystä tehdyn kollegion päätöksen nro 013/2020 1–3 artiklassa määrättyjen olennaisten menettelymääräysten loukkaaminen, haastattelua koskevan pöytäkirjan laatimisvelvollisuuden laiminlyönti ja kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaaminen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisten päätösten perustelujen puuttumiseen.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja harkintavallan rajojen ylittämiseen.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.

Kanne 12.7.2022 – PV v. Euroopan syyttäjänvirasto
(Asia T-443/22)
(2022/C 380/20)
Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: PV (edustaja: asianajaja P. Yatagantzidis)

Vastaaja: Euroopan syyttäjänvirasto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaiset päätökset, joita ovat a) vastaajan kollegion 23.3.2022 tekemä päätös 015/2022, jolla hylätään 3.12.2021 tehty valitus vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemästä päätöksestä 090/2021, b) vastaajan kollegion 8.9.2021 tekemä päätös 090/2021, c) vastaajan kollegion 30.5.2022 tekemä päätös 021/2022 ja d) kaikki muut vastaajan elinten liitännäiset toimet tai laiminlyönnit
- velvoittamaan vastaajan maksamaan yhteensä 100 000 summan korvauksena kantajalle aiheutuneesta aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi asiassa T-442/22, PU v. Euroopan syyttäjänvirasto esitettyjä kanneperusteita vastaavat kanneperusteet.

Kanne 20.7.2022 – PW v. EUH

(Asia T-448/22)

(2022/C 380/21)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* PW (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)*Vastaaja:* Euroopan ulkosuhdehallinto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 30.7.2021 tekemän implisiittisen päätöksen, jolla kieltäydyttiin korjaamasta laskelmaa kantajalle vuodelta 2020 maksettavien vuosittaisten matkakulujen korvaamisesta hänen lastensa osalta, ja kumoamaan tarvittavilta osin vastaajan 14.4.2022 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan unionin henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan perusteella 28.10.2021 tekemä valitus, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle kaikki tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan henkilöstösääntöjen liitteen VII olevia 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan huolellisuusvelvollisuutta on laiminlyöty.

Kanne 20.7.2022 – Evonik Operations v. komissio

(Asia T-449/22)

(2022/C 380/22)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Evonik Operations GmbH (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-P. Montfort ja T. Delille)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- kumoamaan aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen sekä kyseisen asetuksen oikaisemisesta 16.2.2022 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/692 siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön harmonisoitu luokitus ja merkinnät aineen silanamiini, 1,1,1-trimetyyli-N-(trimetyylisilyyli)-, hydrolyysituotteet piidioksidin kanssa; pyrogeeninen synteettinen amorfinen nanomuotoinen pintakäsitelty piidioksidi osalta (jäljempänä aine tai SAS-HMDS) (CAS No. 68909-20-6) (jäljempänä riidanalainen asetus) (1)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalainen asetus annettiin useiden CLP-asetuksen ⁽²⁾ säännösten vastaisesti; näitä ovat muun muassa sen 36 ja 37 artikla ja sen liitteessä I oleva 3.9 jakso. Riskinarviointikomitea ei erityisesti ole osoittanut, että kriteerit aineen luokittamiseksi STOT RE 2:ksi ovat täyttyneet, joten sen lausunnolla ei voitu pätevästi tukea riidanalaisista luokituksista. Komissio ei siksi voinut todeta riskinarviointikomitean lausunnon perusteella pätevästi, että riidanalainen luokitus oli asianmukainen. Riidanalaisen asetuksen antaessaan komissio rikkoi siten CLP-asetuksen 37 artiklan 5 kohtaa.
2. Toisen kanneperusteen mukaan riskinarviointikomitea ei ole noudattanut CLP-asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä, ja se on siten rikkonut kyseisiä säännöksiä monin tavoin. Ensinnäkin riskinarviointikomitea ei antanut lausuntoaan lakisääteisessä 18 kuukauden määräajassa. Toiseksi riskinarviointikomitea ei antanut asianomaisille osapuolille virallista mahdollisuutta esittää kommentteja sen lausunnosta, vaikka CLP-asetuksessa nimenomaisesti edellytetään tätä.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio on laiminlyönyt 37 artiklan 5 kohdan mukaiset velvollisuutensa, koska se ei ole tarkistanut riittäväällä tavalla sitä, onko CLP-asetuksen mukaista CLH-menettelyä noudatettu asianmukaisesti. Tämän vuoksi komissio ei voinut todeta pätevästi, että riidanalainen luokitus oli asianmukainen, ja se antoi riidanalaisen asetuksen CLP-asetuksen 37 artiklan 5 kohdan vastaisesti.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi paremmasta lainsäädännöstä tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa antamia sitoumuksia ja loukkasi hyvän hallinnon periaatetta, kun se antoi riidanalaisen asetuksen ilman edeltävää vaikutustenarviointia ja sen dokumentointia.

⁽¹⁾ EUVL L 129, 2022, s. 1.

⁽²⁾ Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008.

Kanne 8.8.2022 – QN v. eu-LISA

(Asia T-484/22)

(2022/C 380/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: QN (edustaja: asianajaja H. Tagaras)

Vastaaja: Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaava Euroopan unionin virasto (eu-LISA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään kanteen
- kumoamaan riidanalaiset toimet
- velvoittamaan vastaajan maksamaan 3 000 euroa vahingonkorvausta
- velvoittamaan yksinomaan vastaajan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan Euroopan unionin viraston (eu-LISA) 22.12.2021 antamasta päätöksestä, jonka mukaan kantajan nimeä ei merkitä palkkaluokkaan AD 10 uudelleenmääriteltyjen toimihenkilöiden luetteloon uudelleenmäärittelyvuoden 2021 yhteydessä, nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen palkkaluokan uudelleenmäärittelyä sääntelevän vastaajan välineen eli Management Boardin päätöksen 2016-016 tulkinassa ja soveltamisessa siltä osin kuin vastaajan mukaan kyseisessä päätöksessä tehdään kunkin palkkaluokan osalta uudelleenmäärittely riippuvaiseksi keskimääräisestä vähimmäisvirkaiästä siinä palkkaluokassa, jossa uudelleenmääriteltävät toimihenkilöt ovat, ja joka kantajan tapauksessa on palkkaluokassa AD 9 neljä vuotta. Kantaja vetoaa siihen, että hän on saanut hyvin paljon uudelleenmäärittelypisteitä ja että hänen palkkaluokkansa sekä palkkaluokka AD 10 ovat ainoat AD-palkkaluokat, joihin edellä mainittua virkaikäedellytystä on sovellettu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu toissijaisesti edellä mainittua päätöstä vastaan esitettyyn lainvastaisuusväitteeseen, koska se on ristiriidassa useiden unionin virkamiesoikeuden periaatteiden ja sääntöjen kanssa, erityisesti niiden, jotka koskevat ansioihin perustuvaa palkkaluokan uudelleenmäärittelyä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu viimesijaisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakutusperiaatteen loukkaamiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin kaikkien AD-palkkaluokkien – lukuun ottamatta kantajan palkkaluokkaa ja palkkaluokkaa AD 10 – osalta uudelleenmäärittelyt on suoritettu huolimatta siitä, ettei edellytys keskimääräisestä vähimmäisvirkaiästä ole täyttynyt.

Kanne 2.8.2022 – Ruotsi v. komissio

(Asia T-485/22)

(2022/C 380/24)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: H. Shev ja F.-L. Göransson)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 8.6.2022 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2022/908 ⁽¹⁾ siltä osin kuin se merkitsee Ruotsin osalta viiden prosentin kiinteämääräistä oikaisua, joka vastaa 13 856 996,64 euron määrää niistä tuista, jotka Ruotsille maksettiin hakemusvuosina 2017, 2018 ja 2019, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio ei kantajan mukaan ole täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan, koska komission päätelmät ja se, mistä puutteista se moittii Ruotsia, eivät ilmene selkeästi päätöksestä. Riidanalaisesta päätöksestä puuttuu siten tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, onko se perusteltu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu kantajan väitteeseen, jonka mukaan komissio on rikkonut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽²⁾ 52 artiklaa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 ⁽³⁾ 28 ja 29 artiklaa, koska komissio teki virheellisen arvioinnin katsoessaan, että viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän päivityksen laatua koskevien ristiintarkastusten suorittamisessa oli systemaattisia puutteita, mikä merkitsee puutetta olennaisessa valvonnassa ensinnäkin sen vuoksi, että kyseisen tunnistusjärjestelmän päivityksen laatua voidaan arvioida ainoastaan suhteessa lohkojen koko tietokantaan, toiseksi sen vuoksi, että komission tutkintaa varten tekemä valinta lohkoista on aivan liian rajoitettu systemaattisten puutteiden osoittamiseksi, ja kolmanneksi sen vuoksi, että komission päätelmä puutteellisista lohkoista ja virhetasosta – mihin komissio nähtävästi perusti arviointinsa kyseisen tunnistusjärjestelmän päivityksen systemaattisista puutteista – on virheellinen.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja katsoo komission rikkoneen asetuksen N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohtaa ja suuntaviivoja rahoitusoikaisujen laskentaan sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn sekä tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä (C(2015)3675, 8.6.2015). Näistä suuntaviivoista ja suhteellisuusperiaatteesta, joka sisältyy myös asetuksen N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohtaan, ilmenee, että kantajalle määrätty kiinteämääräinen oikaisu ei ole perusteltu eikä oikeasuhteinen. Väitetyn rikkomuksen merkittävyys, kun otetaan huomioon rikkomuksen luonne ja laajuus tai se taloudellinen vahinko, joka unionille olisi saattanut aiheutua, eivät voi olla perusteena viiden prosentin kiinteämääräiselle oikaisulle, joka on laskettu kaikelle laidunmaalle, jota kuvien päivitys vuosina 2016–2018 koski, ja jonka määrä on 13 856 996,64 euroa. Kiinteämääräinen oikaisu riidanalaisessa päätöksessä ei siten ole yhteensopiva edellä mainittujen säännösten ja suhteellisuusperiaatteen kanssa.

⁽¹⁾ EUVL 2022, L 157, s. 15.

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ EUVL 2014, L 227, s. 69.

Kanne 8.8.2022 – Zitro International v. EUIPO – e-gaming (hymynaama, jolla on silinterihattu)

(Asia T-491/22)

(2022/C 380/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Zitro International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: e-gaming s. r. o. (Praha, Tsekin tasavalta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (hatullisen hymynaaman kuva) – Rekisteröintihakemus nro 17 884 680

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 30.5.2022 asiassa R 2005/2021-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 10.8.2022 – Cecoforma ja Sopexa v. REA

(Asia T-493/22)

(2022/C 380/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Conception, études et coopération de formation (Cecoforma) (Liège, Belgia) ja Société pour l'expansion des ventes des produits agricoles et alimentaires (Sopexa) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat B. Schutyser ja R. Meylemans)

Vastaaja: Euroopan tutkimuksen toimeenpanovirasto (REA)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan tutkimuksen toimeenpanoviraston tekemän päätöksen, jota ei ole päivätty mutta joka on annettu tiedoksi Cecoformalle 20.7.2022 ja jolla hankintamenettelyn (REA/2021/OP/0002) – menekinedistämistäpahtumien ja -kampanjoiden järjestäminen sekä markkinatietous kolmansissa maissa maatalous- ja elintarvikealaa varten – ensimmäistä erää koskevan sopimuksen sopimuspuoleksi on valittu One (Gopa Com, Edelman Public Relations Worldwide SA ja Opera Business Dreams SL) eikä Cecoforma ja Sopexa
- velvoittamaan Euroopan tutkimuksen toimeenpanoviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan, varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 170 artiklan 3 kohdan ja varainhoitoasetuksen liitteessä I olevien 23 ja 31 kohdan rikkomiseen, avoimuuden, syrjimättömyyden ja yhdenvertaisen kohtelun yleisten periaatteiden loukkaamiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajat väittävät, että toimeenpanovirasto ei joko ole tutkinut sopimuspuoleksi valitun tarjoajan ensi näkemältä poikkeuksellisen alhaista tarjousta, tai se on katsonut, että kyseinen tarjous ei ollut poikkeuksellisen alhainen, tai se on hyväksynyt kyseisen tarjoajan perustelut ja katsonut, että tarjous ei ollut poikkeuksellisen alhainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 296 artiklan toisen kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan, varainhoitoasetuksen 167 artiklan 1 kohdan a alakohdan, varainhoitoasetuksen 168 artiklan 6 kohdan ja varainhoitoasetuksen liitteessä I olevan 30.2 kohdan c alakohdan rikkomiseen sekä avoimuuden, syrjimättömyyden ja yhdenvertaisen kohtelun yleisten periaatteiden loukkaamiseen. Kantajien mukaan toimeenpanovirasto ei ole tarkistanut tarjousten sääntöjenmukaisuutta tai se on katsonut virheellisesti, että sopimuspuoleksi valitun tarjoajan tarjous oli sääntöjenmukainen.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1).

Kanne 11.8.2022 – UGA Nutraceuticals v. EUIPO – BASF (OMEGOR)

(Asia T-495/22)

(2022/C 380/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italia) (edustajat: asianajajat M. Riva, J. Graffer ja A. Ottolini)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: BASF AS (Oslo, Norja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin OMEGOR Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 409 659

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 10.6.2022 asiassa R 1168/2021-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 11.8.2022 – UGA Nutraceuticals v. EUIPO – BASF (OMEGOR VITALITY)

(Asia T-496/22)

(2022/C 380/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italia) (edustajat: asianajajat M. Riva, J. Graffer ja A. Ottolini)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: BASF AS (Oslo, Norja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki OMEGOR VITALITY – Rekisteröintihakemus nro 18 082 021

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 10.6.2022 asiassa R 1200/2021-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
-

Kanne 18.8.2022 – Levantur v. EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS)

(Asia T-504/22)

(2022/C 380/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Levantur, SA (Murcia, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Marín Raigal, E. Armero Lavie ja C. Caballero Pastor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Fantasia Hotels & Resorts, SL (Zaragoza, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Kuviomerkki Fantasia BAHIA PRINCIPE HOTELS & RESORTS – EU-tavaramerkki nro 17 365 016

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2022 asiassa R 1000/2021-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja tämän oikeudenkäynnin muun osapuolen (FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL) korvaamaan kulut, jotka aiheutuvat tämän kanteen käsittelystä yleisessä tuomioistuimessa
- velvoittaa tavaramerkin mitättömäksi julistamista vaatineen osapuolen FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL:n korvaamaan kulut, jotka ovat aiheutuneet valitusmenettelystä R 1000/2021-2 ja mitättömyysmenettelystä nro 36483 C.

Kanneperusteet

- Komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 8 artiklan 5 kohdan ja 27 artiklan 4 kohdan rikkominen, perusteluvelvollisuuden laiminlyönti ja oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 95 artiklan 1 kohdan ja 97 artiklan 1 kohdan f alakohdan, komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 10 artiklan 3 ja 4 kohdan ja niitä koskevan oikeuskäytännön rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan, 60 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 8 artiklan 4 kohdan rikkominen.

**Kanne 18.8.2022 – Levantur v. EUIPO – Fantasia Hotels & Resorts (LUXURY BAHIA PRINCIPE
FANTASIA Don Pablo Collection)**

(Asia T-505/22)

(2022/C 380/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Levantur, SA (Murcia, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Marín Raigal, E. Armero Lavie ja C. Caballero Pastor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Fantasia Hotels & Resorts, SL (Zaragoza, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Kuviomerkki LUXURY BAHIA PRINCIPE FANTASIA Don Pablo Collection – EU-tavaramerkki nro 16 020 547

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2022 asiassa R 1973/2020-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja tämän oikeudenkäynnin muun osapuolen (FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL) korvaamaan kulut, jotka aiheutuvat tämän kanteen käsittelystä yleisessä tuomioistuimessa
- velvoittaa tavaramerkin mitättömäksi julistamista vaatineen osapuolen FANTASÍA HOTELS & RESORTS, SL:n korvaamaan kulut, jotka ovat aiheutuneet valitusmenettelystä R 1973/2021-2 ja mitättömyysmenettelystä nro 36444 C.

Kanneperusteet

- Komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 8 artiklan 5 kohdan ja 27 artiklan 4 kohdan rikkominen, perusteluvelvollisuuden laiminlyönti ja oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 95 artiklan 1 kohdan ja 97 artiklan 1 kohdan f alakohdan, komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 7 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 10 artiklan 3 ja 4 kohdan ja niitä koskevan oikeuskäytännön rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan, 60 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 8 artiklan 4 kohdan rikkominen.

Kanne 22.8.2022 – Sastela v. EUIPO – Zenergo (Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO)

(Asia T-510/22)

(2022/C 380/31)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sastela, proizvodnja peciva in tort, d.o.o. (Ljutomer, Slovenia) (edustaja: asianajaja U. Pogačnik)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zenergo d.o.o. (Zgornja Polskava, Slovenia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki Tante Mitzi Caffè CAFFÈ – STRUDEL – BARETTO – EU-tavaramerkki nro 11 425 394

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 13.6.2022 asiassa R 1413/2021-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy asiassa nostetun kanteen, muuttaa riidanalaista päätöstä siten, että kantajan valituslautakunnalle tekemä valitus hyväksytään, ja muuttaa mitättömyyssoston päätöstä siten, että riidanalaisen tavaramerkin menettäminen kumotaan
- vaihtoehtoisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen ja palauttaa asian EUIPO:lle uudelleen käsiteltäväksi
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 24.8.2022 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Asia T-514/22)

(2022/C 380/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Vitromed GmbH (Jena, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Linß)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Vitromed Healthcare (Jaipur, Intia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki VITROMED Germany – Rekisteröintihakemus nro 18 209 244

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.6.2022 asiassa R 1670/2021-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- hylkää väitteen kokonaisuudessaan
- velvoittaa väitteentekijän korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI